

Erik Ottesen Orning til Vatne og Valvatne, født omk. 1582 , død 1645. Han blev i 1608 gift med sin slektning Karen Andersdatter Mowat, f. 1592, d. 1679, men da dette var ekteskap i de forbudne ledd, måtte de rømme landet, og de opholdt seg visstnok for det meste i Skottland, hvor hun hadde slekt, og der skal han ha tjent til orlogs. I 1627 fikk de kongens tilgivelse, og kunde flytte hjem til Norge. Han blev skibshøvedsmann i 1628, og 2 år etter admiral på Bremerholm (orlogsverftet i Kjøbenhavn). Han var lensherre over Halsnøy Kloster og Hardanger Len 1634-43. , og utnevnte sin svoger Lauritz Johannessen Galte til foged under seg. I 1644 blev han general-admiral over den dansk-norske flåte.

Utenom det jordegods han arvet etter sin far, fikk han med sin hustru en mengde jordegods. Etter hans mors død, blev det krangel mellom Erik og Stedfarens arvinger om hennes odelsgods.

Lagmennene i Stavanger og Bergen fikk i 1633 brev fra kongen om å dømme om hvem som skulde ha godset.

Likeledes skulde de damme om hun hadde hatt rett til å selge eller pantsette godset uten de nærmeste arvingers samtykke. I 1646 er saken oppe igjen, og det er da Eriks sønn Bernt Orning som optrer.

Ref. Erik Bakkevig, Sunnhordland Slechter